

Projekt

z dnia 26 maja 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XXIX/190/2026
RADY MIEJSKIEJ W TUCZNIE**

z dnia 28 maja 2026 r.

w sprawie odstąpienia od rozpatrzenia skargi na Burmistrza Tuczna

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) Rada Miejska w Tucznie uchwała, co następuje:

§ 1. Odstępuje się od rozpatrzenia skargi złożonej w dniu 27 marca 2026 r. na Burmistrza Tuczna złożonej przez Pana S.

§ 2. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Tucznie do zawiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia sprawy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej

mgr Izabela Kwiecińska

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR XXIX/190/2026
RADY MIEJSKIEJ W TUCZNIE

z dnia 28 maja 2026 r.

w sprawie odstąpienia od rozpatrzenia skargi na Burmistrza Tuczna

W dniu 27.03.2026 r. wpłynęła skarga na Burmistrza Tuczna złożona przez Pana S. (Skarżącego).

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Tucznie zajmowała się tą skargą na dwóch posiedzeniach w dniu 20 kwietnia 2026 r. i 20 maja 2026 r. Na posiedzeniu w dniu 20 maja br. Komisja uznała skargę za zasadną stosunkiem głosów 3:2. W dniu 25.05.2026 r. (data wpływu) Skarżący wycofał swoją skargę.

Skarżący może na każdym etapie odstąpić od przysługującego uprawnienia wynikającego z art. 221 § 1 i 3 Kpa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691 ze zm., dalej jako k.p.a.).

Cofnięcie skargi nastąpiło zanim doszło do podjęcia uchwały w przedmiocie rozpatrzenia skargi, wnoszący wycofa swoją skargę, a wraz z nią w konsekwencji żądanie ustosunkowania się do jej zarzutów. Wycofanie skargi przez skarżącego powoduje, że znika przedmiot prowadzonego postępowania, skarżący odstępuje od formułowania zarzutów pod adresem skarżonego podmiotu, a także od żądania ustosunkowania się organu rozpatrującego do ich treści. Przepis art. 237 § 1 k.p.a. wyraźnie wskazuje, że załatwieniu podlega skarga, czyli podanie wniesione w takim charakterze przez skarżącego i cały czas przez niego popierane. W przypadku wycofania skargi przez wnoszącego znika substrat, który mógłby stanowić przedmiot postępowania skargowego, zaś samo dalsze postępowanie staje się zbędne. Nie ma już zarzutów podnoszonych pod adresem skarżonego podmiotu i nieaktualne staje się żądanie ustosunkowania się do tych zarzutów.

W tej sytuacji - w braku szczegółowych przepisów prawnych, które odrębnie regulowałyby sposób postępowania organu rozpatrującego skargę - jedynym uzasadnionym prawnie rozwiązaniem pozostaje odstąpienie organu (w tym przypadku rady gminy) od podejmowania dalszych czynności w ramach postępowania skargowego, tak jakby skarga nigdy nie została złożona. Skoro nie ma skargi, która podlegałaby załatwieniu, nie ma podstaw do zastosowania art. 237 § 1 k.p.a., na podstawie którego skargi podlegają załatwieniu bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w ciągu miesiąca.

Wycofanie skargi powoduje zatem odpadnięcie przesłanki faktycznej do podjęcia uchwały przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego o sposobie rozpatrzenia tejże skargi, przesądzając w ten sposób o niedopuszczalności takiej uchwały. W żaden sposób nie może natomiast skutkować wyrażeniem merytorycznego stanowiska w sprawie w postaci uznania skargi za bezzasadną z powodu jej przedwczesności, ponieważ żaden przepis prawa powszechnie obowiązującego nie nakłada obowiązku wyczerpania jakiegokolwiek drogi instancyjnej przed wniesieniem skargi do właściwego organu. Ponadto podjęcie uchwały zawierającej merytoryczne rozstrzygnięcie w przedmiocie zasadności skargi, może

nastąpić jedynie w oparciu o okoliczności związane bezpośrednio z podnoszonymi w niej zarzutami, które zostają ocenione przez organ rozpatrujący jako zasadne bądź nie, a nie w odniesieniu do faktu wycofania skargi i stwierdzenia na tej podstawie jej przedwczesności. Rekapitulując: skutek w postaci odstąpienia od rozpatrzenia skargi wynika z faktu cofnięcia skargi, a rozstrzygnięcie podejmowane przez Radę w tej kwestii może i powinno obejmować jedynie tę okoliczność.

Mając powyższe na uwadze Komisja odstąpiła od rozpatrywania złożonej skargi z uwagi na skuteczne odstąpienie od skargi przez Skarżącego, albowiem adresat skargi tj. Rada Miejska w Tucznie jest związana wolą osoby, która skargę złożyła, natomiast Skarżący skutecznie wycofał skargę.

Analizowano również możliwość umorzenia postępowania na podstawie art. 105 § 2 k.p.a. jednakże przepisy k.p.a. dotyczące załatwiania skarg i wniosków stanowią autonomiczną regulację względem ogólnego postępowania administracyjnego, uregulowanego w Dziale II k.p.a. Wskazuje na to treść art. 221 § 1 k.p.a. zgodnie z którym "Zagwarantowane każdemu w Konstytucji (...) prawo składania skarg i wniosków (...) realizowane jest na zasadach określonych w przepisach niniejszego działu" tj. Działu VIII k.p.a. Sformułowanie to akcentuje wolę ustawodawcy, aby postępowanie uregulowane w tym Dziale toczyło się według przepisów następujących po art. 221 § 1 k.p.a., ale nie art. 105 k.p.a. Dowodzi tego także delegacja ustawowa zawarta w art. 226 k.p.a. zgodnie z którą "Rada Ministrów wyda, w drodze rozporządzenia, przepisy o organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków". Powyższe oznacza, że do czynności podejmowanych w postępowaniu skargowo-wnioskowym nie stosuje się przepisów Działu II k.p.a. (z jednym wyjątkiem wynikającym z art. 237 § 4 k.p.a., odsyłającym do stosowania przepisów art. 33-38 k.p.a., tj. instytucji ponaglenia w razie niezałatwienia skargi w terminie). Jednocześnie zaś, przepisy Działu VII k.p.a. nie przewidują formy umorzenia postępowania skargowego.

Wobec powyższego podjęcie uchwały jest zasadne.